

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 72 28 24 00

Sagsnr.
2020 - 5843

Doknr.
263321

Dato
17-06-2020

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har d. 4. juni 2020 stillet følgende spørgsmål nr. 528 (alm. del) til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 528:

”Vil ministeren redegøre for, i hvilke situationer Familieretshuset ifølge lovgivningen kan undlade at give kontaktbevarende samvær, og hvordan man helt konkret vurderer sagen med barnet i centrum, hvis barnet f.eks. ikke længere bor ved sin primære omsorgsperson?”

Svar:

Det er forældreansvarslovens klare udgangspunkt, at barnets forbindelse med begge forældre søges bevaret ved, at barnet har samvær med den forælder, som det ikke har bopæl hos, og at forældrene har et fælles ansvar for, at barnet har samvær.

Formålet med det midlertidige kontaktbevarende samvær er derfor hurtigt at genoprette kontakten mellem barnet og den anden forælder, hvis kontakten uden grund er afbrudt. Søges der om midlertidigt kontaktbevarende samvær, er det helt klare udgangspunkt efter loven derfor, at Familieretshuset hurtigst muligt og inden 3 uger efter modtagelsen af ansøgningen fastsætter samvær. Der er tale om et standardiseret samvær afhængig af barnets alder.

Det er ikke nærmere bestemt i lovgivningen, i hvilke situationer Familieretshuset kan afvise af fastsætte midlertidigt kontaktbevarende samvær. Det fremgår dog, at kontaktbevarende samvær ikke fastsættes, hvis der er begrundet tvivl om, hvorvidt det er til barnets bedste. Som det gælder for alle afgørelser efter forældreansvarsloven, vil der være tale om en konkret vurdering ud fra oplysningerne i den enkelte sag. Under hensyn til at det midlertidige kontaktbevarende samvær skal fastsættes hurtigt, og at der er tale om et standardiseret samvær, er der i disse tilfælde tale om en overordnet indledende vurdering. Det indgår ikke i vurderingen, hvilken af forældrene der må anses at være barnets primære omsorgsperson.

En afvisning af at fastsætte midlertidigt kontaktbevarende samvær er ikke til hinder for, at der under sagen og efter nærmere belysning af barnets og forældrenes forhold, kan fastsættes midlertidigt samvær på almindelig vis, herunder også som overvåget samvær, hvis hensynet til barnet nødvendiggør det.

Det midlertidige kontaktbevarende samvær skal således ses som et redskab, der effektivt skal sikre kontakt mellem barn og forælder, når der ikke er grund til at afbryde kontakten.

Med venlig hilsen
Astrid Krag

